

De tankar som förts fram i vår dopserie kan förmodligen upplevas både stimulerande och provocerande. Vi vet att dopet är ett ämne som engagerar. Därför lät vi fyra pastorer läsa Rune W Dahléns undervisning i förväg, och bad dem att kommentera innehållet.

Med det hoppas vi att alla våra läsare fått ett bra underlag för ett fortsatt livligt och sakligt samtal vid köksbordet, i bönegruppen eller i församlingen.

"Tacka Gud för dopet först när dop har skett!"

Som alltid när missionspastor **Rune W Dahlé**n tar till orda är det han framför intressant. Vilket inte innebär att man i alla stycken måste hålla med honom.

När Rune i sina dopartiklar lägger fram sin uppfattning om vem som är döpt, då kan åtminstone inte jag dela den med honom. Som jag ser det kan man inte bara tala i lite allmänna ordalag om barndop respektive troendedop.

Begreppet barndop står sedan länge för begjutning av spädbarn. Förr däremot doppades också spädbarn ner helt i vattnet. Då kunde i alla fall barndop hävdas. I fråga om troendedop uppfattas det fortfarande som nedsänkingsdop av de flesta. Fast här är en förändring på gång. Begjutning av vuxna börjar också benämnas som troendedop.

Jag håller bestämt före, med Bibeln som stöd, att tro på Jesus som frälsare är en förutsättning för dop, samt att begjutning aldrig kan kallas för dop. Endast begjutna är inte döpta. I möte med begjutna vid till exempel dopskolor, antingen begjutningen har

skett vid spädbarnsålder eller i vuxen ålder, så brukar jag föreslå att de ska se denna handling som en helig välsignelse, men nu gå vidare och verkligen låta döpa sig.

Alla förebilder i Bibeln till det kristna dopet visar entydigt på mycket vatten och fullständig översköjning/nedsänkning. Då omskärelsen omnämns i samband med dop (Kol. 2:11) är det knappast små barn som ställs i fokus, utan det omskärelsen av en man innebär: hela förhuden på könsorganet opereras bort. Vad som sker i dopet är att hela "den syndiga kroppen" begravs. Här ska vi alltså inte tänka på den unge pojken, som Rune gör (del 1), utan på det som avlägsnas och det som "frigörs".

I valet mellan att verkligen låta döpa sig eller att nöja sig med begjutning kommer massan att välja det senare, om klar undervisning uteblir. Lättaste vägen är lite vatten – på huvudet. Tacka Gud för dopet först när dop har skett!

SIGVARD SVÄRD
pastor för Smyrnaförsamlingen
(pingströrelsen), Älvängen